

Onderwijsjurist
Katinka Slump

‘Ouders van kwetsbare kinderen: maak je ellende zichtbaar’

Op het moment dat ik dit schrijf kijk ik met een half oog naar de livestream met de beelden van de ontruiming door de ME van Het Bungehuis te Amsterdam, het kantoor van het faculteitsbestuur van de faculteit Geesteswetenschappen van de UvA. De ME heeft de opdracht om een einde te maken aan de bezetting van het pand door studenten. Een bezetting die uiteindelijk zo'n twaalf dagen heeft geduurd.

Veel langer dan destijds de Maagdenhuisbezetting, die in de jaren zestig de democratisering van het hoger onderwijs heeft ingeluid. Een democratisering die nu ten onder is gegaan aan prestatiebeloning, resultaatgericht management en oppermachtige onderwijsbestuurders. Ik ben trots op deze studenten. Zij maken het onderwijsbeleid zichtbaar zoals dat zich al vele jaren buiten ons gezichtsveld voltrekt. Het is de rol van het studentenverzet om ons een spiegel voor te houden.

Wat zich in het hoger onderwijs afspeelt, doet zich ook voor in de andere sectoren van het onderwijs. We zien falend bestuursbeleid dat heeft geleid tot de ondergang van grote ROC's zoals Amarantis en ROC Leiden. Het zijn vervolgens de studenten en hun docenten die voor dat bestuursbeleid uiteindelijk de rekening zullen betalen.

We zien ook dat in het primair en voortgezet onderwijs, ondanks de invoering van de Wet Passend Onderwijs, nog steeds kinderen met een

ondersteuningsbehoefte worden buitengesloten. De eerste uitspraken van de Geschillencommissie die ik de afgelopen maanden in mijn columns heb besproken, laten zien dat het gevecht van ouders nog niet is afgelopen. Het behalen van de doelstelling dat onderwijs in alle sectoren algemeen toegankelijk is en van behoorlijke kwaliteit, is dan ook zeker nog geen gelopen race....

Met elkaar strijden voor goed onderwijs

Voor kwetsbare kinderen zijn er minder mogelijkheden om een vuist te kunnen maken en dat geldt ook voor hun ouders. Kinderen en ouders die het kantoor van een schoolbestuur bezetten, omdat er geen plekje in de klas wordt vrijgemaakt, hebben wij volgens mij nog niet meegeemaakt. We zijn al blij als ouders van kwetsbare kinderen naar buiten durven te treden om hun verhaal te doen, om al de ellende die zij ervaren zichtbaar te maken.

Terwijl ik op de livestream zie hoe de eerste studenten in een ME-busje worden geladen en afgevoerd, heb ik hoop. Want achter deze studenten staan meer studenten, staan docenten en staan ouders. Met elkaar kunnen we strijden voor het recht op onderwijs en samen kunnen we het verschil maken, daar ben ik van overtuigd!